

— og enten solgte Jordlodden bort i Parceller eller solgte hele Gaarden samlet. Herom have vi haft et Samraad, hvorunder Ministeriet har haft visse Betæneligheder ved at sælge Gaarden. Baade af Hensyn til Brandfaren, som muligvis kan blive større, naar der kommer mange Bygninger i Nærheden af Fabrikken, og af Hensyn til det ønskelige i, at man fremdeles kan have Jord til at bygge Arbejderboliger paa, som man har begyndt med dernede, og endelig af Hensyn til, at det er ønskeligt at have Heste til Kørslerne, har Ministeren, som sagt, ment, at det ikke vilde være heldigt at bortsælge Jordlodden, men har derimod nærmere tænkt sig at bortforpagte den paa ny. Den vil nemlig nu kunne bortforpagtes for en større Afgift end tidligere, da Besætningen nu er sat i langt bedre Stand, end den var ved den sidste Forpagtnings Ophør, og Jorderne ligeledes ere i bedre Gødningskraft. Men der kunde jo være Tale om et delvist Bort salg af Jordlodderne som en tredje Maade at gaa frem paa, og det er, saavidt jeg skønner efter Krigsministerens Stilling i Udvalget, under Overvejelse sammen med Overvejelsen af, om man skal bortforpagte det hele. Kort sagt, hele denne Sag er endnu under Overvejelse. — Det tredje Samraad angaar Indkvarteringstilfælde, hvor det har vist sig, at enkelte Byer have Soldaterne været lejede ind hos Værtshusholdere, hvor de have haft Kamre af en saadan Art, at de have været nødt til at ligge lige op til Skænkestuen, og det er meget uhyggeligt for en Soldat at blive lagt paa et saadant Sted, at han ikke faar Ro om Natten. Men endnu værre Forhold har der vist sig enkelte andre Steder. Krigsministeren udtalte under Konferencen derom, at han skulde gøre sit til, at disse Forhold bleve forbedrede, men at han ikke her havde fri Hænder, idet nemlig Indkvarteringsanordningen af 1816 næsten anviste Borgerne at gaa den Vej at leje sig frem. Sagen er, at Indkvarteringen rekvireres hos Byraadet, og Byraadet kan gaa en af to Veje: enten at bortlicitere hele Indkvarteringen — og da kan selvfølgelig Byraadet, naar det faar Henstilling om mangelfulde Tilstande, tage Hensyn dertil og ikke bortlicitere Indkvarteringen til saadanne Værtshusholdere eller andre, som have daarlige Lokaler — eller at udskrive Indkvarteringen in natura, og da er det med den Indkvarteringslovs, vi nu have, ikke let for Ministeriet at gøre noget. Jeg gaar saa over til at omtale Ændringsforslagene, og da en stor Del af dem ere Gengangere, kan jeg gøre det meget

kort. Nr. 111 er et nyt Ændringsforslag, der angaar Nedsættelse med en Obersts Lønning. Det drejer sig om den Oberst eller i alt Fald den Oberstplads, som der i sin Tid var Tale om, da daværende Krigsminister Thomsen havde forsømt at afskedige en Ingeniøroberst som Chef ved Officersskolen. Da han fratraadte ved sin Afskedigelse, var der intet Nummer ledigt. Nu er Forholdet det, at en Oberst har faaet sin Afsked, og saa vil den Ekstralønning, som har været opført, falde bort. — Nr. 112, som angaar Sognepræsten i Helsingør, skal jeg ikke omtale. — Nr. 113 angaar et Lønningstillæg, om hvilket der findes Oplysninger i Betænkningen. — Nr. 115, som angaar Kursus i Sprøg, er ligeledes oplyst i Betænkningen. — Nr. 117 angaar en Udgift til en Lejr paa Mols. I Aar ere vi gaaede ind paa at indrette to saadanne Lejre for Artilleriet, den ene ved Jægerspris, den anden paa Mols, for at Befolkningen kan slippe for Indkvarterings Byrder, som paa disse Steder ere meget trykkende. Her er saa opført et Ændringsforslag om Udgifter til Driften. I øvrigt maa jeg gøre opmærksom paa, at der spares noget i Indkvarteringen for Statens Vedkommende ved Oprettelsen af disse Lejre, saa at væsentlig kun den første Udgift til selve Oprettelsen vil falde Staten til Byrde. — Nr. 118 er en Lønningsforhøjelse, med Hensyn til hvilken jeg henviser til Betænkningen. — Nr. 123 og 125 ere gamle Gengangere. — Nr. 131 er et nyt Forslag om en Nedsættelse med 1,200 Kr. til Vedligeholdelse af den Classenske Legatskoles Bygning. Vi gave den Classenske Skole 6,000 Kr., da den maatte flytte ud af Kasernen, hvor den var, og den havde saa en lejet Skolebygning paa Kristianshavn; den købte derefter Skolen og kom til os med Anmodning om vedblivende at give den de 6,000 Kr. til Trods for, at den ejede Skolen. Det gik vi ind paa, men selvfølgelig under den Forudsætning, at vi saa endelig vare færdige med Forholdet. Nu kommer der et Forslag om at give 1,200 Kr. til Vedligeholdelsen. Det kan godt være, at Skolen er noget i Bekneb for Øjeblikket — det vil jeg ikke benægte — men hele Finansudvalget har ment, at det burde blive ved det Standpunkt, som man indtog, den Gang man bevilgede de 6,000 Kr. — Nr. 133, som angaar Jærnbanesporet langs Vestenceinten, er en Genganger, og det samme ere mange af de følgende Forslag. — Om alle de følgende Forslag fra 134 til 142 gælder det, at de angaa dels Bygningsforanstaltninger, dels andre Foran-